

Mindretallet (N. Andersen, Svingerslev, Rimestad og Rosen) er med Flertallet enigt i, at der er Trang til en Forandring i Lovgivningen paa det Omraade, som Lovforslaget væsentlig angaar. Særligt erkjende vi, at, efterat Næringsloven af 29de December 1857 har aabnet Udgang til saavel paa Landet som i Byerne at drive borgerlig Næring uden at have Bopæl paa Stedet, medens tillige Skat paa Næring i Henhold til Lovene af 19de Februar 1861 § 1 og 11te Februar 1863 § 17 allevegne er eller dog snart vil være bortfalden, maatte der i mange Kommuner føles en stærk Ulempe af, at der kan indrettes Næringsbrug, der i mange Henseender drage Fordel af Kommunens Goder og ofte forarsage den betydelige Byrder, men som ikke kunne inddrages under Beskatning til Kommunen. Foruden denne Ulempe er der en anden, der — navnlig i flere Landkommuner — har fremkaldt Ønsket om en Forandring i det Bestaaende, nemlig forsaavidt Besiddere af visse Eiendomme — især Skove — naar de bo udenfor den Kommune, hvori Eiendommen ligger, ikke kunne rammes af Kommunens Beskatning i det Forhold, i hvilket de paavælte den Byrder. Selv om det imidlertid maatte antages, at Lovforslaget i det Hele er flaaet ind paa den rette Vej til at fjerne disse Ulemper — hvorom Meningerne indenfor Mindretallet ere delte — maa Mindretallet holde for, at der ikke ret vel vilde kunne være Spørgsmaal om endelig at vedtage en Ordning af dette Forhold paa Grundlag af det nu for Haanden værende Materiale. Forinden et Lovforslag af denne Natur blev til Lov, maatte det vistnok anses for ønskeligt, at der gaves Kommunebestyrelserne Leilighed til at udtale sig i saa Henseende — saaledes som det ogsaa er sket

i Norge, forinden der ifjor vedtoges en Lov om denne Gjenstand. Dette tilraades ikke blot af Sagens Betydning for Kommunerne, man særlig af Hensynet til, at Lovforslagets Brugbarhed væsentlig er betinget af, at dette noget komplicerede Forholds Enkeltheder ere ordnede paa en Maade, der ikke støder paa altfor mange praktiske Hindringer. Dette er især iøinefaldende for Hovedstadens Vedkommende, idet man ingen begrundet Formening kan have om, hvorvidt f. Ex. de i Lovforslaget fastsatte Tidsfrister kunne benyttes her, ligesom der, naar man væsentlig af Hensyn til Kjøbenhavn vil aabne Udgang til Forandring i Digningskommissionernes Sammensætning (Forslag Nr. 32), burde have Kommunalbestyrelsens Udtalelse om den heldigste Ordning heraf. Flertallet har derhos selv fremhævet Forholdet mellem Hovedstaden og dens Nabo Kommuner som et saadant, der uden Tvivl vilde kræve særlige Bestemmelser, og det er indlysende, at man, inden der gaves en saadan Lov, maatte have Klarhed over, hvilken Indfyldelse den vilde øve paa disse Kommuner, særlig Frederiksbergs, økonomiske Stilling. Der burde ogsaa have nærmere Oplysninger om, hvorledes Statteligningen udføres i de enkelte Kommuner (udenfor Kjøbenhavn), navnlig om, hvilken Minimumsindtægt der er Gjenstand for Beskatning. Men især, forsaavidt Forslaget har inddraget Spørgsmaalet om en Fastlaaen af Hartkornsafgiften til Kommunen under sit Omraade, er det ønskeligt, at der burde have en større Oversigt over samtlige derved i Betragtning kommende Forhold end den, der kan vindes ved det nu foreliggende Grundlag. Foruden at der, som af Flertallet bemærket, for de sidste Aar helt mangler statistisk bearbejdet Materiale om